

Diplomová práce

Jitka Veronika Fojtíková: Podíl katolické církve v Čechách na misijním díle církve

Posudek vedoucího práce

V úvodu práce autorka píše, že téma misie je pro ní velmi důležité a dále uvádí dost ostře kritický pohled na stav společnosti a církve u nás (v obhajobě nechť vysvětlí, na základě čeho hodnotí situaci v společnosti a v církvi u nás jako xenofobní a narcistickou). Osobní zaujetí snaha „napravit svět“ se tak stávají do velké míry zásadním hodnotícím úhlem pohledu práce, což vědecké práci příliš nesvědčí. Další problémem je ne zcela ujasněný cíl práce, který v úvodu není přesně definován a v průběhu práce se zřejmě rozpadá do dvou souvisejících ale nenavazujících cílů, totiž popis vlastní misijní činnosti, resp. podílu české církve a na ní a zjišťování toho, co lidé o misii vědí a co si o ní myslí.

Úvodní část – pojetí misijního úkolu církve v pojetí magisteria – je poměrně chudá, snesla by prohloubení, aby podala učení v určité syntéze, ne jen ve vybraných ilustrativních úryvcích (potom se stane, že s odvoláním na koncil je tvrzeno, že misijní úsilí křesťanů se dovíjí od přijímaných svátostí a je jmenováno jen biřmování, ale není zde nic o křtu – str. 12). Ona je celá teologická výbava práce dost chudá, což napovídá už pohled na soupis pramenů a literatury.

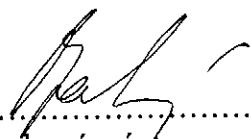
Druhá část „Historie a současnost misijní činnosti církve v Čechách“ ne dost důsledně terminologicky rozlišuje „misii v Čechách „ (tedy Čechy jsou misionovány) a „misii Čechů“ (čeští křesťané se podílejí na misii ve světě), případně „zájem o misijní témata v Čechách“. Záslužný je přehledný soupis institutů zasvěceného života u nás, které se podílejí na misích, až na (bohužel podstatnou) věc: u většiny z nich je vždy na konci popisu uvedeno: „Tyto informace jsme získali na stránkách“. Jednak není řečeno na jakých stránkách (patrně internetových) a hlavně tyto stránky nejsou citovány ani v textu, ani uvedeny v seznamu literatury! V tabulce 3 (str. 40) jsou uvedeny humanitární organizace (v tom případě tam ale nepatří Brněnská tisková misie ani Ekumenická akademie) s tím, že budou uvedeny odkazy na jejich webové stránky, ty tam (kromě jedné) ale nejsou.

Třetí část, nazvaná „Vlastní výzkum podílu církve v Čechách na misijní činnosti církve v současnosti“ má poněkud matoucí název. V dalším jde spíš o zjišťování míry informovanosti o misijní činnosti u nás a dále o zjišťování podílu na této činnosti (nebo vědomosti o tomto podílu??) jednotlivých institucích církve. Vzhledem k výběru respondentů, který je spíš náhodný, je třeba mluvit důsledně o anketě, ne o výzkumu, a lze jí považovat a cenit jako orientační sondu, nic víc. Výběr respondentů totiž není reprezentativní a otázky o podílu farnosti či společenství na misii mohou být při tomto výběru položeny lidem, kteří nevědí nic nebo dost o činnosti, která může bez jejich vědomí existovat. Za neúnosné považují přiložení textu dotazníku na volných listech k textu práce!

Jak se, bohužel, znovu a znovu v bakalářských a magisterských pracích stává, jednou z nejslabších partií je závěr, který by měl být naopak vrcholem. Autorka nám trochu podrobněji zopakuje osnovu práce a po slibné větě, že by se chtěla pokusit o syntézu zjištěných skutečností následuje 15 řádek, kde se zopakuje něco z toho, co jsme už četli, a konstatování autorky, jak jí práce obohatila. Což opravdu za syntézu považovat nelze.

Ačkoliv samotné téma práce je dobré a její zásadní rozčlenění také, je provedení většinou nedotažené. Kvalitní a trpělivá práce na diplomové práci může být doprovázena ale nemůže být nahrazena nadšením, zaujetím, natož horováním pro to, co by měli dělat ostatní (pokud možná všichni). Práci jen s rozpaky doporučuji k obhajobě.

V Praze 30.10.2007

.....
vedoucí práce